

Kohtuasi C-562/20**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

28. oktoober 2020

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Administratīvā rajona tiesa (rajooni halduskohus, Läti)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

12. oktoober 2020

Kaebaja:

SIA Rodl & Partner

Vastustaja:

Valsts ieņēmumu dienests (Läti maksuamet)

Põhikohtuasja ese

Nõue i) tühistada maksuameti (edaspidi „vastustaja“) otsus, millega määrati kaebajale karistus tema klientide suhtes rahapesu ja terrorismi rahastamise ning tuumarelvade leviku tõkestamise seaduse (Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likums) alusel riski valesti hindamise eest, ja ii) anda vastustajale korraldus tema veebisaidil selle karistuse kohaldamise kohta avaldatud teave eemaldada.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Eelotsusetaotluse esitanud kohus palub vastavalt ELTL artiklile 267 tõlgendada direktiivi 2015/849 artiklit 18 ning samuti selle direktiivi III lisa punkti 3 alapunkti b, artikli 13 lõike 1 punkte c ja d, artikli 14 lõiget 5 ning artikli 60 lõikeid 1 ja 2, et täpsustada, millistel juhtudel tuleb kohaldada klientide suhtes tugevdatud hooldsusmeetmeid, kuidas tuleb koguda teave klientide tegevuse kohta ja kuidas tuleb avaldada teave kohustatud isikutele kohaldatud karistuste kohta.

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2015/849 artikli 18 lõikeid 1 ja 3 koostoimes selle direktiivi III lisa punkti 3 alapunktiga b tuleb tõlgendada nii, et need sätted i) nõuavad, et väliseid raamatupidamisteenuseid osutav teenuseosutaja võtaks kliendi suhtes tugevdatud hoolsusmeetmeid, kui klient on valitsusväline organisatsioon ning kliendi volitatud ja tema juures töötav isik on suure korruptsiooniriskiga kolmanda riigi, käesoleval juhul Venemaa Föderatsiooni kodanik, kellel on Läti elamisluba, ja ii) nõuavad, et sellist klienti käsitataks suure riskiga kliendina?
2. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, siis kas direktiivi 2015/849 artikli 18 lõigete 1 ja 3 niisugust tõlgendust võib pidada proportsionaalseks ja seega Euroopa Liidu lepingu artikli 5 lõike 4 esimese lõiguga kooskõlas olevaks?
3. Kas direktiivi 2015/849 artiklit 18 koostoimes selle direktiivi III lisa punkti 3 alapunktiga b tuleb tõlgendada nii, et sellega on kehtestatud kohustus võtta kliendi suhtes tugevdatud hoolsusmeetmeid kõigil juhtudel, kus kliendi äripartner, kuid mitte klient ise, on mingil viisil seotud suure korruptsiooniga kolmanda riigiga, käesoleval juhul Venemaa Föderatsiooniga?
4. Kas direktiivi 2015/849 artikli 13 lõike 1 punkte c ja d tuleb tõlgendada nii, et need näevad ette, et kohustatud isik peab kliendi suhtes hoolsusmeetmete võtmisel saama kliendilt selle kliendi ja kolmanda isiku vahel sõlmitud lepingu koopia, ning selle lepingu kohapeal analüüsimist loetakse seega ebapiisavaks?
5. Kas direktiivi 2015/849 artikli 14 lõiget 5 tuleb tõlgendada nii, et kohustatud isik peab kohaldama olemasolevate äriklientide suhtes hoolsusmeetmeid isegi siis, kui kliendi olukorras ei ole täheldatavad olulised muutused ja liikmesriigi pädeva asutuse kehtestatud tähtaeg uute järelevalvemeetmete võtmiseks ei ole saabunud, ning kas see kohustus kehtib üksnes klientide suhtes, keda käsitatakse suure riskiga klientidena?
6. Kas direktiivi 2015/849 artikli 60 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et kui pädev asutus avaldab teabe lõpliku otsuse kohta, millega määratakse halduskaristus või võetakse haldusmeede seda direktiivi üle võtvate riigisiseste sätete rikkumise eest, on ta kohustatud tagama avaldatud teabe täpse vastavuse otsuses tuvastatud teabele?

Liidu õiguslik raamistik

Euroopa Liidu lepingu artikli 5 lõike 4 esimene lõik.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ: artikli 13 lõike 1 punktid c ja d, artikli 14 lõiked 1 ja 5, artikkel 18, artikli 60 lõiked 1 ja 2 ning III lisa.

Viidatud riigisiseseid õigusnormid

Rahapesu ja terrorismi rahastamise ning tuumarelvade leviku tõkestamise seadus: artikli 6 lõiked 1, 1¹ ja 1², artikli 7 lõike 1 punktid 5, 7 ja 11, artikli 8 lõige 2, artikli 11 lõike 1 punktid 1 ja 2, artikli 11¹ lõige 1 ja lõike 3 punkti 2 alapunktid a, b ja c, artikli 20 lõiked 1 ja 2, artikli 22 lõike 2 punkt 5 ning artikli 46 lõiked 1² ja 1³.

Euroopa Kohtu praktika

Euroopa Kohtu 25. aprilli 2013. aasta kohtuotsus *Asociația Accept*, C-81/12, EU:C:2013:275, punkt 71.

Euroopa Kohtu 10. märtsi 2016. aasta kohtuotsus *Safe Interenvíos*, C-235/14, EU:C:2016:154, punktid 77, 87 ja 107.

Põhikohtuasja asjaolude ja menetluse kokkuvõte

- 1 Kaebaja on Läti Vabariigis registreeritud äriühing, mille tegevusala on arvepidamise, raamatupidamise, auditeerimise ja maksualase nõustamise teenused. Rahapesu ja terrorismi rahastamise ning tuumarelvade leviku tõkestamise seaduse (edaspidi „ennetusseadus“) artikli 3 lõike 1 punkti 3 kohaselt kohaldatakse kaebaja suhtes seda seadust.
- 2 Ajavahemikul 3. aprillist 6. juunini 2019 viisid vastustaja töötajad kaebaja suhtes läbi rahapesu tõkestamise kontrolli, mille kohta koostati 3. aprillil 2019 esialgne kontrolliprotokoll (millele järgnes teine 6. juunil 2019).
- 3 Esialgselt kontrolliprotokollist nähtub, et kaebaja sisekontrollisüsteemis esines mitmeid puudusi ning et kaebaja ei olnud viinud oma majandustegevuse suhtes läbi ega dokumenteerinud rahapesu ja terrorismi rahastamise riski hindamist vastavalt ennetusseaduse artikli 6 lõikele 1, ja eelkõige oli tekkinud vaidlus kaebaja teatavate klientide – ühe konkreetse sihtasutuse (edaspidi „sihtasutus“) ja ühe konkreetse äriühingu (edaspidi „äriühing“) – riski hindamise üle.
- 4 Nimetatud sihtasutus on asutatud Läti Vabariigis ja selle eesmärk on infotehnoloogia infotehnoloogiasektorit haridusvaldkonnas populaarsemaks muuta ja edendada.

- 5 Sihtasutus on kaebaja klient alates 25. oktoobrist 2016. Kliendi infolehe allkirjastas 7. märtsil 2017 sihtasutuse volitatud füüsiline isik (Venemaa Föderatsiooni kodanik), kes on ühtlasi sihtasutuse juht (töötajana). Sihtasutuse tegeliku soodustatud isikuna nimetatakse Läti ühiskonda tervikuna (mis on kehtivate õigusnormidega vastuolus).
- 6 Kaebaja hindas kliendi riski väikeseks. Vastustaja märkis, et Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienests (rahapesu tõkestamise amet) esitatud teabe põhjal on peamiseks terrorismi rahastamise ohuks valitsusväliste organisatsioonide ja ettevõtluskeskkonna võimalik kasutamine terrorismi rahastamiseks, ning et rahvusvahelise praktika ning mitme riigi julgeolekujõudude ja -üksuste kogemused näitavad, et valitsusvälised organisatsioonid on eriti haavatavad ja neid võidakse lubamatult kasutada terrorismi rahastamiseks. Seega, kuna ennetusseadus on kaebaja suhtes kohaldatav, on ta vastustaja hinnangul kohustatud suurenenud riski tuvastamise korral klienti põhjalikult kontrollima, võttes arvesse asjaolu, et kaebaja klient on seotud Venemaa Föderatsiooniga (suure korrupsiooniriskiga kolmas riik).
- 7 Äriühing on omakorda asutatud ka Läti Vabariigis ja tema tegevusala on suhtekorraldus- ja teabevahetusteenused.
- 8 Äriühing on kaebaja klient alates 28. detsembrist 2017. Äriühingu ainuosanik ja ainus tegelik soodustatud isik on üks Läti kodanik.
- 9 Kaebaja hindas äriühingu riski väikeseks. Analüüsisides äriühingu arvelduskonto väljavõtteid, tuvastas vastustaja, et see sai igakuiselt 25 000 euro suuruseid ülekandeid Šveitsis asutatud ettevõtjalt Nord Stream 2 AG, mis on Vene äriühingu Gazprom (Gazpromile kuulub 51% aktsiakapitalist) tütarettevõtja. Lisaks nähtub väljastatud arvetest, et need arved on väljastatud vastavalt äriühingu ja Nord Stream 2 AG vahel 1. jaanuaril 2018 sõlmitud lepingule. Vastustaja nõudis, et kaebaja esitaks talle selle lepingu koopia, kuid kaebaja seda ei teinud, väites, et oli analüüsinud lepingu originaali kliendi ruumides kohapeal. Eeltoodut arvestades järeldas vastustaja, et kaebaja ei olnud ärisuhte üle järelevalve teostamisel pööranud erilist tähelepanu tehingutele, mida tema klient (äriühing) tegi Nord Stream 2 AGga, mis on ettevõtja, mis kuulub suure korrupsiooniriskiga kolmandas riigis asutatud üksusele.
- 10 Kontrolliprotokolli järgmise versiooni koostamise ajal (6. juunil 2019) olid sisekontrollisüsteemi puudused kõrvaldatud ja seega ei tuvastatud rikkumisi.
- 11 Vastustaja rahapesuvastase osakonna direktori 11. juuli 2019. aasta otsusega määrati kaebajale kontrollimise käigus tuvastatud ennetusseaduse nõuete täitmata jätmise eest 3000 euro suurune trahv.
- 12 Selle otsuse alusel avaldas vastustaja 11. augustil 2019 oma veebisaidil teabe kaebaja poolt väidetavalt toime pandud ennetusseaduse nõuete rikkumiste kohta.

- 13 Kaebaja esitas 11. juuli 2019. aasta nimetatud otsuse peale vaide, kuid vastustaja peadirektor jättis selle 13. novembri 2019. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus“) muutmata.
- 14 Kaebaja esitas 13. detsembril 2019 eelotsusetaotluse esitanud kohtule nõude vaidlustatud otsus tühistada ja kohustada vastustajat eemaldama tema veebisaidil avaldatud teave karistuste kohta, mis määrati kaebajale kui ennetusseaduse subjektile.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

- 15 Põhikohtuasja poolte peamised argumendid on esitatud eelotsusetaotluse esitanud kohtu põhjendustes.

Eelotsusetaotluse põhjenduste kokkuvõte

Kohustus võtta klientide suhtes tugevdatud hoolsusmeetmeid isegi siis, kui kliendi vorm, struktuur ja tegevus ei viita riski olemasolule

- 16 Direktiivi 2015/849 artikli 18 lõikes 1 on ette nähtud, et liikmesriigid võivad määrata kindlaks muud „suurema riskiga juhud“, mille korral tuleb rakendada „kliend[i] suhtes [...] tugevdatud hoolsusmeetme[id]“.
- 17 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib teada, kas kõiki valitsusväliseid organisatsioone tuleb pidada suurenenud riski juhtumiks ja kas neile tuleb seetõttu kohaldada tugevdatud hoolsuskriteeriume. Direktiivis 2015/849 ega ennetusseaduses ei ole ette nähtud, et valitsusväliseid organisatsioone tuleb nende õigusliku vormi tõttu pidada iseenesest suurenenud riski juhtumiteks. Kaebaja on seisukohal, et kui vastustaja riikliku järelevalveasutusena leiab, et kõigil juhtudel, kui kohustatud isiku klient on valitsusväline organisatsioon või kui kohustatud isiku kliendi mõni töötaja on pärit suure korrupsiooniriskiga kolmandast riigist, tuleb klienti põhjalikult kontrollida, tekib küsimus, kas see nõue ei ole ülemäärane või kas see on proportsionaalne ning kas sel juhul ei peaks see olema sõnaselgelt seadusega kehtestatud.
- 18 Käesolevas asjas ei ole vaidlust selles, et Venemaa Föderatsioon ei ole suure riskiga riik, st et ta ei ole kantud rahvusvahelise rahapesuvastase töökonna (FATF) avaldatud suure riskiga riikide loetellu ega Euroopa Komisjoni koostatud kolmandate riikide nimekirja, kes ei võitle piisavalt rahapesu ja terrorismi rahastamise vastu, isegi kui on võimalik, et vastavalt direktiivi 2015/849 III lisa punkti 3 alapunktile b ja ennetusseaduse artikli 11¹ lõike 3 punkti 2 alapunktile b võiks leida, et see on riik, kus on suur korrupsioonirisk. Ennetusseaduse ja direktiivi 2015/849 sätted ei nõua siiski otseselt, et kliendi suhtes tuleb kohaldada tugevdatud hoolsusmeetmeid, kui Venemaa Föderatsiooni kodanik on lihtsalt kliendi töötaja, see tähendab, kui ta ei ole kliendi tegelik soodustatud isik või tegelikult kasu saav omanik direktiivi 2015/849 tähenduses.

- 19 Direktiivi 2015/849 põhjenduses 4 on rõhutatud, et Euroopa Liit peaks oma tegevuses jätkuvalt arvesse võtma eelkõige FATFi soovitusi ja instrumente. FATFi „Riskipõhise lähenemisviisi suuniste raamatupidamisspetsialistidele“ (edaspidi „FATFi suunisted“) punktis 71 on loetletud rida kriteeriume, mis võivad iseloomustada suuremat riski sõltuvalt geograafilisest piirkonnast. Ükski neist kriteeriumidest ei ole siiski seotud kliendi töötaja kodakondsusega. Kaebaja hinnangul on igasugused järeldused, mis tehakse kõnealuse sihtasutuse võimaliku suurenenud riski kohta selle isiku kodakondsuse põhjal, kes on kliendi töötaja ja keda klient on volitanud, vastuolus FATFi suunistega.
- 20 Euroopa Kohtu praktikas on märgitud, et liikmesriigid peavad tagama, et kliendi suhtes kohaldatavad tugevdatud hoolsusmeetmed põhinevad olenevalt olukorrast kliendi, ärisuhte, konto, toote või tehingu suhtes rahapesu või terrorismi rahastamise riski esinemise ja taseme hindamisel. Ilma sellise hinnanguta ei ole liikmesriigil või – asjakohasel juhul – [direktiivi 2015/849] kohaldamisalasse kuulaval üksusel või isikul võimalik igal konkreetsel juhul otsustada, milliseid meetmeid rakendada. Lõpetuseks, kui rahapesu või terrorismi rahastamise ohtu ei ole, ei saa neile põhjendustele rajatud ennetusmeetmeid võtta (kohtuotsus Safe Interenvíos, punkt 107). Euroopa Kohus on samuti kinnitanud, et sellisel juhul peab sellistel meetmetel olema konkreetne seos rahapesu või terrorismi rahastamise ohuga ning need peavad olema sellega proportsionaalsed (kohtuotsus Safe Interenvíos, punkt 87). Seega, kui sellist ohtu ei ole võimalik kindlaks teha, puudub vajadus ja on ebaproportsionaalne nõuda alati tugevdatud hoolsust.
- 21 Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud proportsionaalsuse põhimõte on kohaldatav nii liidu kui ka riigisisese õiguses, kui liikmesriigid kasutavad oma kaalutusõigust ja pädevust liidu valdkondades, mida liit on ühtlustanud (sealhulgas direktiiviga 2015/849 reguleeritud valdkonnas). Nagu Euroopa Kohtu praktikas on rõhutatud, on proportsionaalsuse kriteerium oluline täiendavate meetmete puhul, mille liikmesriigid on võtnud rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamiseks. Võib juhtuda, et formaalne nõue liigitada alati kõik valitsusvälised organisatsioonid suure riskiga kliendiks ei ole eesmärgiga proportsionaalne, kuna kasu ühiskonnale ei ole suurem kui isiku õiguspärastele õigustele ja huvidele tekitatud kahju.
- 22 Euroopa Kohtu praktikast tuleneb, et kui kohaldatakse riigisisest õigust ja olukorrad kuuluvad direktiivi kohaldamisalasse, tuleb riigisisest õigust tõlgendada niipalju kui võimalik kooskõlas direktiivi sõnastuse ja mõttega (kohtuotsus Asociația Accept, punkt 71). Käesolevas kohtuasjas on kahtlusi seoses sellega, kuidas tõlgendada direktiivi 2015/849 artikli 18 lõikeid 1 ja 3 koostoimes selle direktiivi III lisa punkti 3 alapunktiga b, ja konkreetselt seoses sellega, kas selles sättes on ette nähtud kohustus võtta kliendi suhtes tugevdatud hoolsusmeetmed, kui on tuvastatav kliendi õigusliku vormiga (valitsusväline organisatsioon) seotud risk ja risk seoses kliendi majandustegevusega (kliendi volitatud isik ja kliendi töötaja on suure korruptsiooniriskiga kolmanda riigi, käesoleval juhul Venemaa Föderatsiooni kodanik, kellel on Läti elamisluba), ja veel seoses sellega, kas see säte näeb ette, et seda klienti tuleb käsitada suurema riskiga kliendina. Lisaks, kui

direktiivi 2015/849 asjaomaseid tuleb tõlgendada eespool kirjeldatud viisil, tuleb hinnata, kas niisugust nõuet tuleb pidada proportsionaalseks.

Kliendi suhtes tugevdatud hoolsusmeetmete võtmine, kui tema äripartner on seotud suure korruptsiooniga kolmanda riigiga, käesoleval juhul Venemaa Föderatsiooniga

- 23 Asjaolu, et klient ise või tema tegelik soodustatud isik on asutatud või elab Venemaa Föderatsiooni territooriumil – mis ei ole suure riskiga riik, kuid mida võiks ehk pidada riigiks või territooriumiks, kus esineb suur korruptsioonirisk –, võib olla tegur, mis suurendab kliendi riski, mis omakorda võiks olla põhjus kliendi põhjalikult kontrollimiseks.
- 24 Vastustaja sõnul on asjaolu, et ettevõtja Nord Stream 2 AG, mis kuulub Vene ettevõtjale Gazprom (51% osalusega), on äriühingu aktsionär, tegur, mis suurendab kliendi riski. Lisaks võib asjaolu, et äriühing saab Nord Stream 2 AG-lt igakuiselt 25 000 eurot, viidata sellele, et need ettevõtjad teevad mahu ja keerukuse tõttu ebatavalist tehingu, millel ei näi olevat selget majanduslikku ega õiguspärast eesmärki.
- 25 Vastustaja hinnangul rikkus kaebaja seega ennetusseaduse artikli 20 lõike 1 punkte 1 ja 2 ning artikli 22 lõike 2 punkti 5, mis vastavad direktiivi 2015/849 artikli 13 lõike 1 punktidele c ja d ning artikli 18 lõikele 1.
- 26 Direktiivi 2015/849 artiklis 5 on sätestatud, et liikmesriigid võivad direktiiviga reguleeritud valdkonnas rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamiseks võtta vastu või jätta kehtima selle direktiivi sätetest rangemad sätted, kui seda tehakse liidu õiguse piires. Euroopa Liidu Kohtu praktikas on tuvastatud, et direktiivi 2015/849 artiklis 5 nimetatud „rangemad sätted“ võivad puudutada olukordi, mille puhul on selles direktiivis ette nähtud teatavat tüüpi valvsus klientide suhtes, ja ka muid olukordi, mil liikmesriikide hinnangul esineb oht. Järelikult võib Läti Vabariik rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamiseks vastu võtta ka rangemad sätted, kui tema arvates esineb oht. Eelotsusetaotluse esitanud kohtul on siiski kahtlusi seoses küsimusega, kas konkreetsel juhul ei läinud vastustaja ennetusseaduse sätteid kohaldades kaugemale sellest, mis on seadusega nõutav, kui ta leidis eelkõige, et asjaolu, et äriühingu üks partner on Vene Föderatsiooni ettevõtja tüdarettevõtja, on iseenesest tegur, mis suurendab kliendi riski, kuigi seda eeldust ei ole ennetusseaduses ega direktiivis 2015/849 ette nähtud.
- 27 Direktiivi 2015/849 artikli 13 lõikes 1 on esitatud hoolsusmeetmed kliendi suhtes, mille hulgas on selle punktides c ja d nimetatud teabe hindamist ja asjakohasel juhul kogumist ärisuhte eesmärgi ja olemuse kohta ning ärisuhte pideva seire meetmete kohaldamist. Selles direktiivi sättes ei ole siiski täpsustatud hindamise ja teabe kogumise meetodeid ja vahendeid.
- 28 Tuleb märkida, et ennetusseaduse sätted, nagu ka direktiivi 2015/849 artikli 13 lõige 1, ei nõua tehingudokumentidest koopiaste küsimist, eelkõige juhul, kui

tehingul ei ole ebatavalisi jooni või kui kliendi puhul ei tuvastata suurenenud riski. Seepärast kahtleb eelotsusetaotluse esitanud kohus selles, kas vastustaja ei ületanud oma seaduslikke volitusi, kui ta nõudis äriühingu ja Nord Stream 2 AG vahel sõlmitud lepingu koopiat.

- 29 Eeltoodut arvestades tuleb kindlaks teha, kas direktiivi 2015/849 sätteid näevad ette, et juhul, kui kliendi partner on seotud kolmanda riigiga, kus on suur korruptsioonirisk, käesoleval juhul Venemaa Föderatsioon, tuleb võtta kliendi suhtes tugevdatud hooldusmeetmed, ja kas need sätteid nõuavad kliendi ja kolmanda isiku vahel sõlmitud lepingu koopia saamist ning järelikult loetakse, et selle lepingu kohapeal analüüsimisest ei piisa.

Kliendiandmete ajakohastamine

- 30 Direktiivi 2015/849 artikli 14 lõikes 5 on märgitud, et kliendiandmete ajakohastamise kohustus kehtib „riskianalüüsi alusel“. See tähendab, et kui kliendi puhul on risk väike ja kliendi olukorras ei ole toimunud olulisi muutusi, ei nõua direktiivi 2015/849 artikli 14 lõige 5 kliendi suhtes hooldusmeetmete võtmist. Kuna vastustaja arvates rikkus kaebaja ennetusseaduse artikli 8 lõiget 2, mis näeb ette, et selle seaduse kohaldamisalasse kuuluv isik ajakohastab kliendiandmeid korrapäraselt ja igal juhul vähemalt iga 18 kuu tagant, ja kuna käesoleva kohtuasja asjaolude asetleidmise ajal, kui vastustaja kontrollis kaebajat, ei olnud sellest hetkest, kui äriühingust sai kaebaja klient, veel 18 kuud möödunud, tuleb täpsustada, kas direktiivi 2015/849 sätteid näevad ette ja kas on põhjendatud ja proportsionaalne, et kohustatud isik peab kohaldama olemasolevate klientide suhtes hooldusmeetmeid ka olukorras, kus kliendi olukorras ei ole täheldatud olulisi muutusi, ja kas see kohustus kehtib ainult seoses klientidega, kelle puhul on tuvastatud suur risk.

Teabe avaldamine maksuameti veebisaidil

- 31 Direktiivi 2015/849 artikli 60 lõikes 1 on ette nähtud kohustus avaldada teave kõikide selliste lõplike otsuste kohta, millega määratakse halduskaristus või võetakse haldusmeede direktiivi 2015/849 üle võtnud riigisiseste õigusnormide rikkumise eest. Selle artikli lõige 2 lubab liikmesriigil avaldada ka määratud karistused, tingimusel et teave vaidlustamise ja selle tulemuse kohta avaldatakse samuti.
- 32 [Eelotsusetaotluse esitanud] kohus jäeldab, et direktiivi 2015/849 ülevõtmisel kehtestas Läti Vabariik kõige rangema korra – artikli 60 lõikes 2 ette nähtud korra – ning et ennetusseaduse artikli 46 lõike 1² kohaselt avaldatakse veebisaidil ka järelevalveasutuse otsused, mis on vaidlustatud (ei ole veel lõplikud).
- 33 Direktiivi 2015/849 artikli 60 lõikes 1 on sätestatud, et avaldatakse vähemalt teave õigusrikkumise liigi ja laadi kohta ning õigusrikkumise eest vastutava isiku andmed. Kaebaja märgib, et vastustaja märkis oma avaldatud teabes alguses (11. augustil 2019) rikkumise laadi valesti (kaebaja sisekontrollisüsteem oli välja arendamata), kuigi kaebaja sisekontrollisüsteem oli välja töötatud, isegi kui selles

tuvastati puudusi. See avaldamine jättis kaebaja hinnangul üldsusele kaebaja toime pandud rikkumise laadist väära mulje ja see mõjutab kaebaja mainet negatiivselt.

- 34 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et isegi käesoleva otsuse vastuvõtmise ajal on avaldatud teabes kaebaja kohta ikka veel märgitud, et tema sisekontrollisüsteem ei ole täielikult välja arendatud; et riski hindamist ei ole läbi viidud ega dokumenteeritud; et kliendikontrolli ulatus ei vasta esinevatele riskidele; et ei ole täpsustatud, kes on tegelik soodustatud isik; et tehingute üle ei ole teostatud piisavat järelevalvet, vaatamata sellele, et kontrolliprotokolli järgmises versioonis (6. juunil 2019) rikkumisi ei tuvastatud, see tähendab, et rikkumised olid kontrollimise ajal kõrvaldatud.
- 35 Euroopa Liidu Kohtule esitatakse seega küsimus, kas direktiivi 2015/849 artikli 60 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et pädeval asutusel on konkreetse otsuse kohta teabe avaldamisel kohustus tagada avaldatud teabe täpne kooskõla otsuses tuvastatud teabega.

TÖÖDOKUMEN